

SLAVA

Slava je prastara in častitljiva hvalnica, s katero Cerkev, zbrana v Svetem Duhu, slavi in prosi Boga Očeta in Jagnje. V svetopisemskem pomenu je Slava Boga javljanje ali klicanje Božjega veličastva. Jezus Kristus je odsev slave Boga. V povezanosti s Kristusom postane tudi kristjan po delovanju Svetega Duha obdarovan s Kristusovo slavo. V drugem pismu Korinčanom je navedeno: » Mi vsi z odgrnjenim obrazom gladamo kakor v ogledalu Gospodovo slavo in se tako v isto podobo spreminjamo iz slave v slavo kakor po Gospodovem Duhu. Slava Boga velja za polnost Božjega bivanja, ki se po stvarjenju in milosti podarja stvarstvu.

Ko molimo ali pojemo Slavo, se umirimo in svoj pogled usmerimo k njemu, od katerega prihaja vse dobro. Naša duša se sprosti in najde tisto mesto, v katerem se najbolje počuti, da izrazi slavo vsemogočnemu zavestno in od srca.

Slavo lahko poje celotni zbor vernikov ali pa ljudstvo menjaje s pevskim zborom, lahko pa zbor sam.

Slavo pojemo ali molimo ob nedeljah, razen v adventu in postu in ob slovesnih praznikih. Pojemo ali molimo jo stoje, da na ta način poudarimo mogočnost njene vsebine.